

Pismo Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu

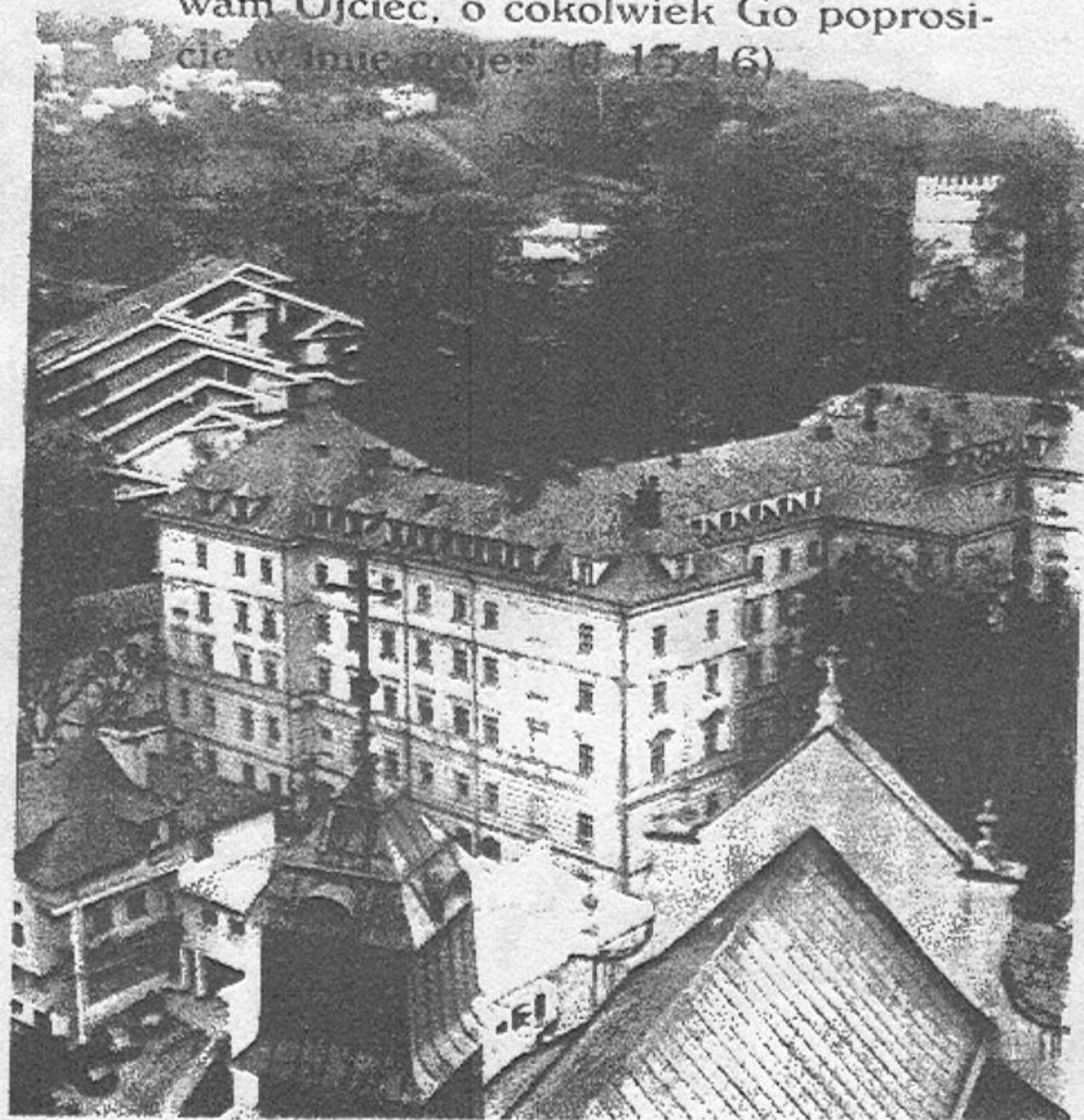
COMMUNITAS

Październik 1996

Wydanie specjalne

Rok XVIII

„Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was
wybrałem i przeznaczyłem, was na to,
abyście szli i owoc przynosili, i by
owoc wasz trwał - aby wszystko dał
wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosi-
cie w imię moje.” (J 15:16)

DROGA DNIA

W Wyższym Seminarium Duchownym
w Przemyślu

Dzień świąteczny

05.45 -	wstawanie
06.15 - 06.45	Modlitwy poranne i rozmyślanie
07.00 - 8.15	Eucharystia
08.20 -	Śniadanie i rekreacja
10.00 - 10.30	Jutrznia
10.30 - 12.00	Program lub film religijny, studium
12.00 - 12.30	Anioł Pański z Papieżem, godzina w ciągu dnia, szczegółowy rachunek sumienia
12.30 - 13.00	Obiad
13.00 - 16.45	Przechadzka
17.00 - 17.45	Czytanie duchowne
18.00 - 18.30	Nieszpory niedzielne
18.30 - 20.00	Kolacja i rekreacja
20.00 - 20.55	Studium
21.00 -	Apel, modlitwa na zakończenie dnia, przygotowanie medytacji
22.00 -	Spoczynek nocny

Dzień powszedni

05.30 -	Wstawanie
06.00 - 06.35	Modlitwy poranne i rozmyślanie
06.40 - 07.30	Eucharystia
07.30 -	Śniadanie
08.00 - 12.20	Wykłady
12.30 - 12.45	Szczegółowy rachunek sumienia i Anioł Pański
12.45 - 14.15	Obiad i rekreacja
14.15 - 16.00	Studium
16.00 - 16.30	Rekreacja
16.30 - 17.50	Studium
18.00 - 18.30	Nabożeństwo
18.30 - 20.00	Kolacja i rekreacja
20.00 - 20.30	Studium
20.30 - 21.15	Czytanie duchowne
21.15 -	Przygotowanie medytacji, modlitwa na zakończenie dnia
22.00 -	Spoczynek nocny

ZASADY PORZĄDKU DOMOWEGO

Regulamin seminaryjny Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu

W oparciu o dekret «*Optatam totius*» Soboru Watykańskiego II, *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*, *Ratio institutionis sacerdotalis pro Polonia* oraz biorąc pod uwagę nauczanie Kościoła i lokalne warunki opracowano **Zasady porządku domowego**, które obowiązują Alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu.

I. Zasady ogólne

1. Seminarium duchowne jako instytucja kościelna wychowuje i kształci przyszłych kapłanów, którzy na wzór Jezusa Chrystusa – Nauczyciela, Kapłana i Pasterza – mają być prawdziwymi duszpasterzami Ludu Bożego (DFK 4). Decyduje to o charakterze życia seminaryjnego, w którym dokonuje się proces wszechstronnej formacji przyszłego kapłana duszpasterza. Do jej podstawowych wymiarów należą:
 - a) formacja ludzka,
 - b) formacja duchowa,
 - c) formacja intelektualna,
 - d) formacja pastoralna.
2. Wszystkie wymiary formacji winny przygotowywać alumnów
 - do «posługi słowa: aby objawione słowo Boże coraz lepiej rozumieli, przez rozmyślanie posiedli, a mową i obyczajami wyrażali;

- do posługi kultowej oraz uświęcania: aby modląc się i spełniając święte czynności liturgiczne wykonywali dzieło zbawienia przez Ofiarę eucharystyczną i sakramenty;
 - do posługi pasterskiej: aby umieli ukazywać ludziom Chrystusa, "który nie przyszedł, aby mu służyli, ale aby służyć i oddać duszę swoją na okup za wielu" (Mk 10, 45; por. J 13, 12-17), i aby stawszy się sługami wszystkich, wielu pozyskali (por. 1 Kor 9, 19)» (DFK 4).
3. Kościół, chcąc pomóc w nabraniu pewności co do powołania kapłańskiego, określa zasadnicze rysy obrazu kandydatów do kapłaństwa. Za podjęciem posługi kapłańskiej przemawiają następujące przymioty kandydata: przymioty ludzkie i religijno-moralne, przymioty intelektualne, zdrowie fizyczne i psychiczne, zdolność do dźwigania ciężarów życia kapłańskiego i wykonywania obowiązków duszpasterskich (por. DFK 6; RF 39).
 4. Realizacja zadań ciążących na społeczności seminaryjnej wymaga przepisów szczegółowych, regulujących codzienne życie alumnów (RF 26). Zasady porządku domowego konieczne są «zarówno do prawdziwego życia wspólnego jak i rozwoju oraz wzmocnienia własnego charakteru». Regulamin należy więc uważać «za niezbędną część wychowania dla zdobycia panowania nad sobą, gruntownej dojrzałości osobistej i dla wyrobienia innych dyspozycji duchowych, które wielce pomagają do skoordynowanej i owocnej działalności Kościoła». Jego postanowienia winny być zachowywane przez wszystkich alumnów dobrowolnie i ochoczo, nie tylko co do litery, ale co do ducha, «z wewnętrznego przekonania i miłości» (DFK 6. 11; RF 26).

II. Formacja duchowa

5. Celem formacji duchowej jest ukształtowanie osobowości alumna na wzór Jezusa Chrystusa, pełnego Człowieka i Najwyższego Kapłana. Dlatego też całe życie seminaryjne winno być nastawione na szukanie Chrystusa przede wszystkim w wiernym rozważaniu Słowa Bożego, czynnym uczestnictwie w Eucharystii oraz gorliwej modlitwie (DFK 8). Ponieważ upodobnienie do Chrystusa najpełniej osiąga się poprzez praktykę rad ewangelicznych, alumni powinni zaprawiać się do ubożego sposobu życia, posłuszeństwa, doskonałej czystości i gotowości do wyrzeczenia się siebie z miłości do Chrystusa.

6. Niezawodną drogą do zjednoczenia z Chrystusem są dla alumnów praktyki religijne odprawiane wspólnie lub prywatnie. Do codziennych praktyk religijnych alumnów należą:
- a) uczestniczenie we Mszy świętej, którą poprzedzają modlitwy poranne wraz z rozmyślaniem. Wszystkich alumnów obowiązuje przygotowanie przedmiotu porannego rozmyślenia, zgodnie z konkretnymi wskazaniem Ojców Duchownych. Miejscem rozmyślenia jest kaplica,
 - b) prywatne nawiedzenie i adoracja Najświętszego Sakramentu w ciągu dnia (około 15 min.),
 - c) szczegółowy rachunek sumienia, który alumni odprawiają wspólnie w kaplicy Seminarium,
 - d) czytanie duchowne poprzedzone lekturą Pisma świętego. Doborem lektury duchowej kieruje ojciec duchowny. Czas trwania lektury duchowej wynosi 45 min. i wyznacza go droga dnia,
 - e) odmówienie części różańca świętego,
 - f) modlitwy wieczorne z ogólnym rachunkiem sumienia (zależnie od okoliczności mogą być wspólne lub indywidualne).
7. Do okresowych praktyk religijnych alumnów należą:
- a) częsta i regularna spowiedź święta – nie rzadziej jak co dwa tygodnie. Do słuchania spowiedzi alumnów są wyznaczeni ojcowie duchowni oraz inni spowiednicy powołani przez biskupa diecezjalnego. Alumni mają pełną swobodę wyboru spowiednika. Dla dobra życia duchowego winni jednak mieć spowiednika stałego,
 - b) Droga Krzyżowa odprawiana raz w tygodniu,
 - c) publiczne adoracje Najświętszego Sakramentu i nabożeństwa Słowa Bożego,
 - d) konferencje ascetyczno-wychowawcze,
 - e) udział w uroczystych nabożeństwach w bazylice katedralnej,
 - f) miesięczny dzień skupienia,
 - g) regularne rozmowy z ojcem duchownym, do których zobowiązani są wszyscy alumni. – Ojciec duchowny jest właściwym kierownikiem życia duchowego alumna i współodpowiedzialnym za jego decyzje związane z powołaniem do kapłaństwa. Alumn winien mu szczerze i z zaufaniem przedstawiać stan swojej duszy i omawiać z nim dalszy program pracy wewnętrznej. Treść rozmów zachowuje ojciec duchowny w ścisłej tajemnicy,

- h) rekolekcje święte na początku roku akademickiego, w Wielkim Poście i przed święceniami.

Wyliczone obowiązkowe praktyki religijne nie wyczerpują wszystkich możliwości spotkania się z Bogiem.

- 8. W przypadku niemożliwości uczestniczenia w praktykach duchownych należy uzyskać zwolnienie ojca duchownego.
- 9. W swej duchowej formacji alumni mają zapewnić Biblii należny jej priorytet, szukając Chrystusa w *lectio divina*. Jednym z wyraźnych znaków powołania do kapłaństwa jest umiłowanie liturgicznej służby Bożej i zaangażowanie się w nią. Podstawą całej formacji duchowej winiem być duch żywej wiary, a jej owocem doskonałość moralna, praktyka cnót i zaangażowanie apostolskie.

III. Formacja intelektualna

- 10. Istotnym przymiotem osobowości kapłańskiej jest odpowiedni poziom wykształcenia ogólnego i filozoficzno-teologicznego (DFK 15), potrzebny do głoszenia współczesnym ludziom Ewangelii Chrystusa (RF 59). Podstawowymi środkami do zdobycia odpowiedniej wiedzy są:
 - a) aktywny udział w wykładach, ćwiczeniach i lektoratach podanych w planie zajęć,
 - b) złożenie kolokwiiów i egzaminów w określonym przez Rektorat terminie. Przełożenie terminu egzaminu może nastąpić jedynie za zgodą Rektoratu. Ilość przełożonych egzaminów nie może przekroczyć dwóch,
 - c) napisanie pracy dyplomowej w ramach obranego na początku trzeciego roku studiów seminarium naukowego. Pracę tę alumn zobowiązany jest przedłożyć do końca okresu zaliczeń I semestru szóstego roku studiów,
 - d) złożenie egzaminów z całości filozofii (Philosophicum) po drugim roku studiów wraz z pracą proseminaryjną; i z całości teologii (Theologicum) na roku szóstym oraz obronę pracy magisterskiej,
 - e) uczestnictwo w kołach naukowych, mających na celu rozwój indywidualnych uzdolnień i zainteresowań.
- 11. Alumni są zobowiązani do uczestniczenia we wszystkich przewidzianych dla nich zajęciach. Z zajęć tych, dla ważnej przyczyny, może w poszczególnych wypadkach zwalniać jedynie Rektor.

12. Alumni są zobowiązani do pogłębiania wiedzy poprzez studium prywatne, należycie wykorzystując czas na nie wyznaczony. Korzystanie z biblioteki, czytelni i zakładów naukowych określone jest osobnym regulaminem.

IV. Formacja pastoralna

13. Zgodnie z nauką Soboru Watykańskiego II, przepisami Kodeksu i wskazaniami Stolicy Apostolskiej, cała formacja alumnów w seminarium powinna być prowadzona w duchu duszpasterskim. Jest to nie tylko punkt docelowy formacji, ale zwornik wszystkich procesów formacyjnych.
14. Aspekt pastoralny winien być uwzględniony we wszystkich wykładanych w seminarium dyscyplinach. Przygotowaniu do przyszłej posługi duszpasterskiej szczególnie służą jednak przedmioty z telologii pastoralnej połączone z ćwiczeniami praktycznymi. Alumni winni je podejmować stopniowo, zgodnie z wymogami studiów, pod kierunkiem i w zgodzie z innymi obowiązkami, jakie nakłada na nich formacja.
15. Ważnym elementem formacji pastoralnej są praktyki duszpasterskie w okresie wakacji letnich. Alumni przeprowadzają je według opracowanej instrukcji i szczegółowych wskazań Rektoratu. To samo odnosi się do pracy duszpasterskiej diakonów w okresie Wielkiego Postu, w parafiach wyznaczonych przez Rektorat. Z praktyki duszpasterskiej alumni winni otrzymać opinię księdza proboszcza i przedłożyć pisemne sprawozdanie z jej przebiegu.
16. Obok dojrzałej refleksji i zastosowania praktycznego w formacji pastoralnej ważny jest duch ją ożywiający. Chodzi o miłość pasterską, jako osobisty dar z siebie dla Kościoła. Szczególną lekcją takiej miłości jest dobrze prowadzona *caritas* seminaryjna.

V. Formacja kulturalna

17. Formacji alumnów w dziedzinie dóbr kulturalnych służy literatura, sztuka, muzyka, jak również umiejętne korzystanie ze środków społecznego przekazu. Reprezentanci alumnów przedkładając propozycje programów powinni uwzględnić następujące zasady:
 - a) przewidziane w drodze dnia nabożeństwa mają pierwszeństwo,
 - b) zajęcia obowiązkowe (wykłady, lektoraty, ćwiczenia duchowne) nie mogą być opuszczone,

- c) należy dać możliwość wyboru programów informując o ich wartości,
 - d) należy wybierać pozycje najbardziej wartościowe,
 - e) po obejrzeniu cenniejszych programów zaleca się dyskusję.
18. Z programów telewizji można korzystać:
- codziennie z głównego wydania «Wiadomości» (o godz. 19.30),
 - z innych programów według ogłoszenia (2 razy w tygodniu, w tym jeden program sportowy, ale poza piątkiem, sobotą i dniem skupienia. Ponadto w niedziele i święta przed południem mogą być oglądane programy religijne).
19. Korzystanie z własnych odbiorników radiowych, magnetofonów itp. dopuszczalne jest tylko w czasie rekreacji, mając zawsze na uwadze dobro wspólne i miłość bliźniego.
20. Grupowe uczestnictwo alumnów w koncertach, przedstawieniach teatralnych, muzycznych, seansach filmowych, odczytach i wystawach możliwe jest za zgodą Rektora. Przy ustaleniach należy pamiętać, że nieraz trzeba zrezygnować nawet z programu wartościowego.
21. Z codziennej prasy i czasopism mogą alumni korzystać w czasie rekreacji w czytelni czasopism. Gdy jednak warunki atmosferyczne na to pozwalają, rekreację wieczorną należy spędzać w ogrodzie seminaryjnym.
22. W celu rozwijania uzdolnień i zainteresowań alumnów zachęca się ich do czynnego udziału w kołach zainteresowań, do organizowania imprez kulturalno-rozrywkowych i sportowych oraz aktywnej i twórczej współpracy w redagowaniu gazetek seminaryjnych i opracowywaniu materiałów do specjalistycznych gablot i pisma klerycznego «Communitas».

VI. Formacja społeczna

23. Podstawowym obowiązkiem alumnów wobec społeczności seminaryjnej jest twórczy wkład w jej dobro i stanowcza walka ze złem w jakiegokolwiek postaci.
24. Do przełożonych alumni powinni odnosić się z szacunkiem i szczerością, wypełniając chętnie ich polecenia, oraz zgłaszając im otwarcie swoje spostrzeżenia i inicjatywy dotyczące spraw seminaryjnych. Klericka uległość wobec przełożonych i regulaminu jest zapowiedzią przyszłego postuszeństwa kapłańskiego względem prawa i władzy kościelnej. Powinno ono wy pływać «z głębokiego przekonania czyli z wymogów sumienia (por Rz 13, 15) i z pobudek nadprzyrodzonych» (DFK 11).
25. We wzajemnych stosunkach alumni powinni odznaczać się życzliwością, uczynnością, delikatnością, umiejętnością współpracy na drodze do wspólnego celu.

Kontakty koleżeńskie winna cechować dyskrecja i braterska pomoc, tak w pracy naukowej jak i w życiu duchowym. Postawa nieangażowania się, partykularyzmu, krytykanctwa jest niezgodna z powołaniem do kapłaństwa.

26. Społeczność alumnów wobec władzy seminaryjnej reprezentuje Rada Klerycka. Jej działalność reguluje statut zatwierdzony przez Rektorat Seminarium.
27. W celu usprawnienia życia wspólnego oraz wyrobienia społecznego, alumni pełnią pewne urzędy i funkcje związane z życiem seminarium, które są im powierzane przez Rektorat.
28. Na czele alumnów stoją dziekan i jego zastępca, a poszczególne roczniki reprezentuje duktory i wiceduktory, mianowani przez Rektorat spośród trzech wybranych przez poszczególne roczniki kandydatów.
29. Wyznaczeni «urzędnicy» oraz wybrani i zatwierdzeni przedstawiciele alumnów przyjęte obowiązki powinni spełniać sumiennie i odpowiedzialnie przez cały rok akademicki. Wszyscy alumni obowiązani są wykonywać rzetelnie prace zlecone im przez kolegów pełniących urzędy i funkcje. Prace związane z rozładunkiem płodów rolnych podejmują wszyscy alumni.
30. Wobec sióstr zakonnych i pracowników świeckich należy zachowywać się uprzejmie i kulturalnie, unikając wszelkiej poufności. Poza obsługą ogólną alumni nie mają prawa do żadnych usług osobistych. Nie wolno im też chodzić do kuchni i innych miejsc pracy i mieszkania sióstr zakonnych i pracowników świeckich.
31. Wszelkie zebrania i spotkania organizowane przez alumni powinny być uzgadniane z przełożonymi.
32. Mieszkańców pokoju reprezentuje mianowany przez Rektorat superior. Dba on o czystość w mieszkaniu i zachowanie zasad porządku domowego. Zgłasza duktory kursu nieobecnych na wykładach kolegów z pokoju, ten zaś czyni to wobec profesorów na początku wykładu, podając powód ich nieobecności.
33. Alumni powinni dbać o porządek w swych mieszkaniach, w salach wykładowych i w całym domu. W ciągu dnia alumni nie powinni odpoczywać na łózkach.
34. Ważnym przejawem postawy społecznej jest troska o wspólne dobro materialne. Każdy alumn powinien szanować własność seminaryjną, zauważone awarie i usterki zgłaszać Dyrektorowi administracyjnemu, a szkody wynikłe z własnej winy naprawić na własny koszt.
35. Alumni nie mogą samowolnie robić zmian w mieszkaniach i salach wykładowych: zmieniać, wynosić i wnosić mebli, wbijać gwoździ, zakładać przewodów

elektrycznych itp. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, należy zwrócić się do ks. Prokuratora, który podejmie w tej sprawie stosowną decyzję.

36. Alumni nie powinni korzystać egoistycznie z tego, co ma służyć całej społeczności. Nie wolno wynosić z refektarza żadnego jedzenia, naczyń i sztućców.
37. Do 15-go każdego miesiąca należy wpłacić ustaloną kwotę (300 tys.) jako częściowe pokrycie kosztów swego utrzymania. W wypadku trudnej sytuacji materialnej alumn może się ubiegać o pomoc. Czyni to w porozumieniu z wychowawcą pisząc do Rektoratu podanie.

VII. Szczegółowe zasady życia seminaryjnego

38. Seminarium jako społeczność zorganizowana potrzebuje zasad i wynikających z nich przepisów szczegółowych, które mają ułatwić osiągnięcie postawionego celu. Alumni winni zaprawiać się w karności i posłuszeństwie przez wiernie zachowanie ustalonej drogi dnia, zwracając szczególną uwagę na punktualne rozpoczynanie i kończenie zaplanowanych zajęć.
39. Istotnym elementem formacji jest milczenie i wewnętrzne skupienie, przygotowujące do życia w samotności kapłańskiej, które należy wypełniać bliskością Chrystusa. Dlatego też poza rekreacjami alumni zachowują milczenie:
 - a) z pobudek religijnych (*silentium religiosum*)
 - w kaplicy,
 - w czasie rekolekcji i dni skupienia,
 - codziennie – w dni powszednie od czytania duchownego a w niedzielę od modlitw wieczornych, aż do śniadania,
 - w drodze z kaplicy do refektarza i refektarza do kaplicy,
 - b) ze względów społecznych (*silentium studiosum*)
 - w czasie wykładów i zajęć naukowych,
 - w czasie studium,
 - w zakładach naukowych i w czytelni czasopism,
 - na korytarzach.
 - c) w czasie *silentium religiosum* należy zachować całkowite milczenie, zaś w czasie *silentium studiosum* dopuszczalne jest dyskretne porozumiewanie się bez przeszkadzania w pracy i skupieniu współbraci,

- d) w czasie, w którym obowiązuje w domu milczenie, zakazane jest odwiedzanie kolegów w ich pokojach,
 - e) załatwianie spraw z alumnami pełniącymi urzędy domowe odbywa się tylko w wyznaczonym przez nich miejscu i czasie,
 - f) spotkania koleżeńskie z racji imienin, urodzin i inne dozwolone są tylko w czasie rekreacji.
40. Kultura osobista domaga się, by alumni obyczajem, sposobem bycia, wyglądem, rozmową i całym postępowaniem wzbudzali dla siebie szacunek i byli zbudowaniem dla drugih. Powinnością alumnów jest więc ściśle przestrzeganie zasad higieny osobistej, troska o schludność w zewnętrznym wyglądzie, dbałość o czystość mieszkania i używanych przez siebie pomieszczeń.
41. Alumn obowiązany jest do noszenia stroju estetycznego i skromnego. Do obłóczyn alumni noszą ubranie koloru ciemnego. Po obłóczynach noszą sutannę lub ciemny gamitur z koloratką. Inne elementy ubioru jak: nakrycie głowy, płaszcz, skarpety, buty itp. powinny harmonizować ze strojem duchownym. W czasie prac fizycznych i gier sportowych alumni używają stroju stosownego do wykonywanych czynności. Wyjście z Seminarium bez stroju duchownego dopuszczalne jest w wyjątkowych sytuacjach, za pozwoleniem księży przełożonych.
42. Kontakty z osobami świeckimi powinien ożywiać duch apostolski i poczucie odpowiedzialności za swoje powołanie. Poleca się przede wszystkim troskę o ludzi chorych, opuszczonych i biednych. Alumni nie mogą bez zgody zwalniającego księdza przełożonego odwiedzać osób w domach prywatnych, w klasztorach, plebaniach czy instytucjach.
43. Alumni przyjmują gości w rozmównicach seminaryjnych w dniu przechadzki po obiedzie do godz. 16.30 i w niedzielę po śniadaniu do godz. 17.00 (spotkanie należy przerwać na czas modlitwy brewiarzowej i obiadu). W razie konieczności w pozostałe dni tygodnia można przyjąć gości tylko za wyraźną zgodą przełożonych. Proponuje się pierwszy tydzień miesiąca dla roku I i II, drugi dla III i IV a czwarty dla V i VI (w trzecią niedzielę wypada zwykle dzień skupienia). Nie zezwala się na przyjmowanie gości w czasie rekolekcji i dni skupienia. Nie można wprowadzać gości (z wyjątkiem kapłanów) do budynku poza rozmównicę bez pozwolenia przełożonych. Dotyczy to również Instytutu i ogrodu seminaryjnego. W goszczeniu należy zachować umiar, roztropność i nie łamać obowiązujących zasad życia seminaryjnego.
44. Alumni w sumieniu zobowiązani są do korzystania z przechadzek lub gier sportowych. Dwa razy w tygodniu, to jest we czwartek i w niedzielę (w przypadku dnia skupienia w poniedziałek), powinni odbyć dłuższą przechadzkę. Zachęca się do

wychodzenia na przechadzkę w grupach koleżeńskich w celu pogłębienia wzajemnej więzi.

45. Konieczne zakupy i usługi należy załatwiać w dniu przechadzki. Utrzymuje się zwyczaj wychodzenia do miasta i na przechadzki po dwóch; diakoni mogą wychodzić w pojedynkę, wpisując na furcie czas wyjścia i powrotu (poza dniami przechadzki). Ogólne pozwolenie na wyjście w pojedynkę, z racji pełnionego urzędu, przysługuje dyżumemu listonoszowi. Inni alumni na wyjście w pojedynkę muszą uzyskać zgodę przełożonego (pełniący urzędy domowe u opiekuna agendy, pozostali u przełożonego zwalniającego). Także na wyjście poza dniami przechadzkowymi musi się uzyskać pozwolenie zwalniającego przełożonego.
46. Alumni nie powinni odwiedzać kawiarni, restauracji czy innych lokali rozrywkowych.
47. Zasady korzystania z telefonów:
 - a) telefony nie służą do prowadzenia prywatnych rozmów wewnątrz budynku,
 - b) z telefonu korzysta się tylko w sprawach bezwzględnie koniecznych, dla przekazania naprawdę pilnych wiadomości,
 - c) w przypadku rozmów zamawianych należy wpisać się do księgi rozmów telefonicznych i uregulować zapłatę,
 - d) zamawianie telefonów i wszelkie rozmowy telefoniczne mogą mieć miejsce tylko w czasie wolnym (czas rekreacji po obiedzie, na podwieczorku i po kolacji). Jedynie rozmowy wyjątkowo pilne można przeprowadzać w czasie studium po południu,
 - e) nigdy nie należy przeprowadzać rozmów telefonicznych w czasie nabożeństwa, czytania duchownego, wykładów i w czasie milczenia religijnego. W tym czasie dyżurujący na portierni może tylko przyjąć treść rozmowy i przekazać ją zainteresowanemu alumnowi dopiero w stosownym czasie.
48. Miejscem przyjmowania posiłków jest refektarz i to w czasie przewidzianym porządkiem dnia. Obecność na posiłkach (śniadanie, obiad, kolacja) w refektarzu jest obowiązkowa. Dla korzystających z podwieczorku Seminarium przygotowuje posiłek w refektarzu.
49. Alumni nie używają napojów alkoholowych, nie grają w karty. Palenie tytoniu jest w Seminarium jedynie tolerowane w przypadku tych alumnów, którzy z nałogiem tym wstąpili do Seminarium. Powinni oni szczerze dążyć do wyzwolenia się z tego nałogu. Oznaką niewłaściwego realizowania swego powołania byłoby nabycie tego nałogu w Seminarium. Palenie jest dopuszczalne tylko w czasie rekreacji, w ogrodzie seminaryjnym.

50. W przypadku choroby alumni obowiązany jest powiadomić o tym ks. przełożonego, osobiście lub przez superiora. Alumni chorzy powinni przebywać w infirmerii. Na polecenie lekarza i za wiedzą przełożonego (odpowiedzialnego za infirmerię) alumni chorzy mogą korzystać ze specjalnej diety.

VIII. Wyjątkowe wydarzenia i okresy w formacji

51. Strój duchowny alumni otrzymują na roku III podczas nowenny przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w czasie dnia skupienia – 7 grudnia.
52. Po rekolekcjach wielkopostnych alumni roku III otrzymują posługę lektoratu, a alumni roku IV posługę akolitu. Po rekolekcjach jesiennych wypada kandydatura do diakonatu i kapłaństwa dla alumnów roku V.
53. Święcenia diakonatu otrzymują alumni V roku pod koniec drugiego semestru. Święcenia prezbiteratu otrzymują alumni VI roku po zaliczeniu praktyki duszpasterskiej w ostatnią sobotę maja.
54. Alumni przebywają poza Seminarium w następujących okresach: w czasie wakacji letnich, w uroczystość Wszystkich Świętych, w czasie ferii Bożego Narodzenia, w okresie przerwy międzysemestralnej, w czasie ferii Wielkanocnych. Wyjazd z Seminarium w innym czasie jest dopuszczalny jedynie z bardzo ważnej przyczyny i tylko po uzyskaniu zgody rektora, któremu po powrocie należy zgłosić swój przyjazd.
55. Przebywanie poza Seminarium nie zwalnia alumna z obowiązku noszenia stroju duchownego i odprawiania ćwiczeń duchownych, wyznaczonych regulaminem seminaryjnym. Czas i porządek ćwiczeń należy dostosować do miejscowych warunków.
56. Podczas wakacji, wszelkie wyjazdy z parafii alumni uzgadniają zawsze z proboszczem, a wyjazdy poza diecezję i za granicę z rektorem.
57. Po przybyciu na ferie lub wakacje należy zgłosić się do proboszcza i stosować się do jego życzeń w sprawie udziału w życiu parafialnym. Alumn uzgadnia również z proboszczem możliwości zrealizowania wymaganych przez Rektorat praktyk duszpasterskich.
58. W czasie wakacji alumni angażują się także w życie diecezji, przez udział w wielorakich formach działalności istniejących ruchów eklezjalnych, pielgrzymkach i grupach wakacyjnych organizowanych przez parafie.

IX. Rola przełożonych

59. Istotnym zadaniem przełożonych w Seminarium jest kierowanie procesem kapłańskiej formacji alumnów i świadczenie im pomocy w tym względzie. Stąd są oni nie tyle zwierzchnikami, ile wychowawcami a więc przewodnikami i pomocnikami.
60. Każdy z przełożonych ma w Seminarium ściśle określone zadanie do spełnienia. Przyjmują oni alumnów w sprawach urzędowych w oznaczonym przez siebie czasie.
61. Każdy rok studiów ma swojego wychowawcę, do którego należy zwracać się we wszystkich sprawach związanych z życiem wspólnoty danego roku.
62. We wszystkich swoich trudnościach i potrzebach alumni winni się zwracać do przełożonych z otwartością i zaufaniem.
63. Czuwanie nad całością życia seminaryjnego i decyzja o tym, jak postąpić w poszczególnych wypadkach, należy do przełożonych na czele z rektorem. Alumni winni zaś stosować się do ich decyzji w duchu posłuszeństwa. Komu przepisy seminaryjne wydają się zbyt uciążliwe lub komu nie odpowiada tryb życia seminaryjnego, powinien raczej dobrowolnie opuścić Seminarium.
64. Wobec alumnów, którzy nie zachowują przepisów życia społeczności seminaryjnej i nie wypełniają należycie swoich obowiązków, stosuje się następujące sankcje: upomnienie wychowawcy, upomnienie rektora, wstrzymanie przekazania urzędów liturgicznych i święceń, udzielenie urlopu rektorskiego, wydalenie ze wspólnoty seminaryjnej.
65. Zgodnie ze wskazaniem Władzy Kościelnej podstawą do wydalenia są: poważne wykroczenia przeciwko dyscyplinie; cechy charakteru nieprzydatne w służbie kapłańskiej, przeciwne realizacji powołania; nieumiejętność współżycia, konfliktowość, wyraźne oznaki braku kultury; wyraźny brak postępu w życiu duchowym i intelektualnym; brak rozwoju osobowego i wymaganej wiedzy filozoficzno-teologicznej; duch nieposłuszeństwa i brak kontaktów wychowawczych. Wyraźne wykroczenia przeciwko wierze i dobrym obyczajom są podstawą do niezwłocznego usunięcia ze społeczności seminaryjnej (c. 1371).

DROGA TYGODNIA

W Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyśle

NIEDZIELA

Dzień wspólnoty z Bogiem i ludźmi

Wspólnota z Bogiem budowana poprzez Eucharystię, modlitwę wspólną i indywidualną oraz poprzez wspólnotę z ludźmi

PONIEDZIAŁEK

Dzień Słowa Bożego

Intronizacja Biblii na zakończenie Eucharystii

18.00 - 18.30 Wspólna refleksja biblijna w kaplicy

20.30 - 21.15 Osobista lektura i modlitwa biblijna

WTOREK

Dzień posługi

06.40 - 0.7.30 Msze święte rocznikowe

17.15 - 17.45 Konferencje dla poszczególnych roczników lub czytanie duchowne

18.00 - 18.30 Nabożeństwo przygotowywane przez poszczególne roczniki

20.00 - 20.30 Studium

20.30 - 21.15 Lektura biblijna, czytanie duchowne

ŚRODA

Wdzięczność naszym dobroczyńcom okazywana w modlitwie indywidualnej i wspólnej oraz w czynie

17.15 - 18.00 Wspólny śpiew w kaplicy

CZWARTEK

Dzień Eucharystii

06.00	Wstawanie
06.30 - 07.05	Modlitwy poranne i rozmyślanie
07.10 - 08.00	Eucharystia
08.00	Śniadanie
08.30 - 10.00	Studium
10.00 - 10.30	Rekreacja
10.30 - 12.00	Studium
12.30 - 12.45	Szczegółowy rachunek sumienia i Anioł Pański
12.45 - 16.30	Obiad i przechadzka
16.30 - 17.30	Studium
17.30 - 18.30	Adoracja Najświętszego Sakramentu
18.30 - 20.00	Kolacja i rekreacja
20.00 - 20.30	Studium
20.30 - 21.15	Czytanie Duchowne

21.15 - Przygotowanie medytacji, modlitwa na zakończenie dnia
22.00 - Spoczynek nocny

Uwaga:

I czwartek miesiąca

08.00 - 12.15 Adoracja Najświętszego Sakramentu
12.15 - 12.45 Modlitwa w ciągu dnia, szczegółowy rachunek sumienia i Anioł Pański
16.30 - 18.30 Studium

PIĄTEK

Dzień pojednania i pokuty

06.00 - Wstawanie
06.30 - 07.30 Jutrznia lub Godzinki o Najświętszym Sercu Pana Jezusa i rozmyślanie
14.15 - Sprawowanie sakramentu pojednania i pokuty
17.30 - 18.30 Eucharystia
20.00 - 21.15 Decus clericorum lub czytanie duchowne

Uwaga:

I piątek miesiąca

14.15 - Nabożeństwo pokutne

SOBOTA

Dzień Matki Kościoła i Kościoła - Matki

20.00 - 21.15 Spotkanie w grupach, wigilia niedzielna, konferencja rektorska lub rozpoczęcie dnia skupienia

**Jezus Chrystus, jedyny Zbawiciel świata,
wczoraj, dziś i na wieki"**
(por Hbr 13,8)